

[Korsgaard.]

ikke har? Jeg synes det ikke. For mig at se vejer dette Moment stærkt til, og som konservativ er jeg i det hele taget imod at lave Bestemmelser, for hvis Begrundelse der ikke er ganske klare Beviser.

Nu kan der saa være Spørgsmaal om: Hvem kan overhovedet skønne over disse Forhold, og hvem faar overhovedet Lov til at anstille et Skøn? Det er min Opfattelse, at den højtærede Minister i denne Sag som i saa mange andre er af den Opfattelse, at naar han mener en Ting, saa kan der slet ikke være nogen Tvivl om, at saa er det rigtigt. Jeg ved i hvert Fald ikke af, at man paa noget Punkt fra Kredse, som man maatte tro havde en vis neutral Indstilling over for dette Forhold, har kunnet faa Medhold i, at de Foranstaltninger, der her indføres, i Virkeligheden er til nogen Nytte, bortset fra maaske, at der derigennem kan komme nogen Skat ind, men da det som sagt i hvert Fald indtil for nylig ikke har været Hovedformaalet at faa Indtægter gennem denne særlige Beskatning, kan jeg ikke se, at der er nogen Rimelighed i den paagældende Bestemmelse.

Dertil kommer, at det jo i mangfoldige Tilfælde er nogenlunde umuligt at konstatere, hvilken Fortjeneste det i Virkeligheden drejer sig om. Og her fremkommer et mærkeligt Tilfælde. Hvis man nemlig i Modstrid med Finansministeren ønsker et eller andet indført, saa siger han gerne: Det kan man ikke administrere! Men i det givne Tilfælde, hvor man faktisk ikke kan administrere med nogenlunde Nøjagtighed, siger han: Naa, den Vanskelighed kommer vi nok ud over! Det er nemlig en given Ting, at hvad en unoteret Akties Værdi har været, lige før Krigen brød ud, det kan man ikke nøje bestemme, saa Grundlaget for en nogenlunde rigtig Skatteansættelse er i sig selv svagt.

Som sagt, jeg mener, der vilde have været overordentlig god Grund til at komme bort fra Bestemmelser, der tager Sigte paa de Forhold, jeg her har omtalt noget mere indgaaende. Det er ikke lykkedes os, og med den Begrundelse, som jeg nævnte til at begynde med, maa jeg altsaa — saa at sige trods alt — anbefale at stemme først for de stillede Ændringsforslag og senere for selve Lovforslaget.

Bertel Dahlgaard: Det er meget tilfredsstillende, at det trods den meget begrænsede Tid, der har været til Raadighed, er lykkedes ved velvillig Medvirkning fra den højtærede

Finansministers Side at enes om de foreliggende Ændringsforslag.

Jeg er særlig glad for, at de Urimeligheder, der i sin Tid skabtes ved Reglerne om Beskatning ved Ægteskabs Indgaaelse og Ophævelse, nu forsvinder. Jeg kan imidlertid tænke mig, at naar nu de nye Regler bliver gældende kun med Hensyn til Ægteskabers fremtidige Ophævelse, vil mange af dem, hvis Ægteskab tidligere er ophævet, føle sig brøstholdne. Nu er det dog klart, at det ikke lader sig gøre at give de nye Regler tilbagevirkende Kraft paa dette Omraade, idet Underholdsbidragenes Størrelse jo ofte vil være fastsat netop under Hensyn til de hittidige Skatteregler. Men jeg finder Grund til at understrege Bestemmelsen i Ændringsforslag Nr. 8, hvorefter de nye Regler kommer til Anvendelse ogsaa paa Underholdsbidrag, hvis Størrelse ændres efter denne Lovs Ikrafttræden. Det vil altsaa sige, at hvor saadanne tidligere fastsatte Underholdsbidrag tages op til ny Behandling af Overøvrigheden, kan den fremtidige Ordning træffes under Hensyn til de nye Skatteregler.

Jeg skal hermed anbefale samtlige de stillede Ændringsforslag.

Hassing-Jørgensen: Under første Behandling udtalte det ærede Medlem Hr. O. Kier som Ordfører for Det konservative Folkeparti sin sikre Forventning om gennem en frugtbar Forhandling med den højtærede Minister at naa til et godt Resultat, navnlig angaaende de Bestemmelser, som det ærede Medlem ikke lagde Skjul paa, at han ikke kunde lide, Bestemmelserne i § 4 og § 5. Jeg tør sige til det ærede Medlem, at der var en hel Del her i Salen, der smilede ad denne Bemærkning, men selvfølgelig var der heller ingen, som paa Forhaand kunde nænne at berøve det ærede Medlem en saa naiv Illusion. Nu foreligger Resultatet, og det ærede Medlem er nu blevet ikke saa lidt klogere, gaar jeg ud fra.

Resultatet er for § 4's Vedkommende, at Finansministeren faar en Bemyndigelse til, naar Forholdene i ganske særlig Grad taler derfor, at tillade, at der ses bort fra denne Kursgevinst. Jeg gør opmærksom paa, at denne Bemyndigelse for Finansministeren i Virkeligheden er en Begrænsning af den Bemyndigelse, som Finansministeren i Forvejen har til overhovedet at nedsætte eller aldeles eftergive en hvilken som helst Skat. Der er ikke Spor af Indrømmelse deri fra den højtærede Finansministers Side.